

Universitätsbibliothek Wuppertal

Cassii Dionis Cocceiani Rerum Romanarum

Cassius

Lipsiae, 1849

77

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-5005](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-5005)

λίαν τὴν Αὐγοῦσταν, ἀποσκώπτουσάν τι πρὸς αὐτὴν μετὰ τὰς σπονδὰς ἐπὶ τῇ ἀνέδῃ σφῶν πρὸς τοὺς ἄρρενας συνουσία, εἰπεῖν λέγεται ὅτι πολλῶν ἄμεινον ἡμεῖς τὰ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα ἀποπληροῦμεν ὑμῶν τῶν Ῥωμαϊκῶν· ἡμεῖς γὰρ φανερώς τοῖς ἀρίστοις ὁμιλοῦμεν, ὑμεῖς δὲ λάθρα ὑπὸ τῶν κακίστων μοιχεύεσθε. τοῦτο μὲν ἡ Βρεττανὺς εἶπεν, ἐχοῖτο δὲ ὁ Σεῦρος καταστάσει τοῦ βίου 17 εἰρήνης οὐσης τοιαῦδε. ἔπραττε τι πάντως νυκτὸς ὑπὸ τὸν ὄρθρον, καὶ μετὰ τοῦτ' ἐβιάδιζε καὶ λέγων καὶ ἀκούων τὰ τῇ ἀρχῇ πρόσφορα· εἴτ' ἐδίκαζε, χωρὶς εἰ μὴ τις ἐορτὴ μεγάλη εἴη. καὶ μέντοι καὶ ἄριστα αὐτὸ ἐπραττεν· καὶ γὰρ τοῖς δικαζομένοις ὕδωρ ἱκανὸν ἐνέχει, καὶ ἡμῖν τοῖς συνδικάζουσιν αὐτῷ παρορησίαν πολλὴν ἐδίδου. ἔκρινε 2 δὲ μέχρι μεσημβρίας, καὶ μετὰ τοῦθ' ἵππευεν ἐφ' ὅσον ἂν ἡδυνήθη· εἴτ' ἐλοῦτο, γυμνασάμενός τινα τρόπον. ἡρίστα δὲ ἢ καθ' ἑαυτὸν ἢ μετὰ τῶν παίδων, οὐκ ἐνδεῶς. εἴτ' ἐκάθευδεν ὡς πλήθει· ἔπειτ' ἔξαρθεῖς τὰ τε λοιπὰ προσδιώκει καὶ λόγοις καὶ Ἑλληνικοῖς καὶ Λατίνοις συνεγίνετο ἐν περιπάτῳ. εἴθ' οὕτω πρὸς ἐσπέραν ἐλοῦτο 3 αὐθις, καὶ δεῖπνει μετὰ τῶν ἀμφοῖν αὐτόν· ἡκιστὰ τε γὰρ ἄλλον τινα συνέστιον ἐποιεῖτο, καὶ ἐν μόναις ταῖς πάνν ἀναγκαῖαις ἡμέραις τὰ πολυτελῆ δείπνα συνεκρότει. ἐβίω δὲ ἔτη ἐξήκοντα πέντε 4 καὶ μῆνας ἐννέα καὶ ἡμέρας πέντε καὶ εἴκοσι (τῇ γὰρ ἐνδεκάτῃ τοῦ Ἀπριλίου ἐγεννήθητο), ἀπ' ὧν ἤρξεν ἔτη ἑπτακαίδεκα καὶ μῆνας ὀκτὼ καὶ ἡμέρας τρεῖς. τό τε σύμπαν οὕτως ἐνεργὸς ἐγένετο ὥστε καὶ ἀπομύχων ἀνασφάγγεσθαι “ἄγετε, δότε, εἴ τι πρᾶξαι ἔχομεν.”

μετὰ δὲ ταῦτα ὁ Ἀντωνῖνος πᾶσαν τὴν ἡγεμονίαν ἔλαβεν· λόγῳ ΟΖ μὲν γὰρ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ, τῷ δὲ δὴ ἔργῳ μόνος εὐθὺς ἤρξεν. καὶ πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους κατελύσατο καὶ τῆς χώρας αὐτοῖς ἐξέστη καὶ τὰ φρούρια ἐξέλειπεν, τοὺς δὲ δὴ οἰκείους τοὺς μὲν ἀπήλλαξεν, ὧν καὶ Παπινιανὸς ὁ ἑπαρχος ἦν, τοὺς δὲ καὶ ἀπέκτεινεν, ὧν ἦν καὶ Εὐόδος ὁ τροφὸς αὐτοῦ καὶ ὁ Κάστωρ, ἣ τε γυνὴ αὐτοῦ ἡ Πλαντίλλα καὶ ὁ ταύτης ἀδελφὸς Πλαῦτιος. καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ δὲ 2 αὐτῇ ἄνδρα ἄλλως μὲν οὐκ ἐλλόγιμον διὰ δὲ τὴν ἐπιτήδευσιν ἐπιφανέστατον ἐξεργάσατο· τὸν γὰρ Εὐπρεπὴ τὸν ἀρματηλάτην, ἐπειδὴ τὰναντία αὐτῷ ἐσπούδαζεν, ἀπέκτεινεν. καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐν γῇραι ἀπέθανε, πλείστοις ἀγῶσιν ἵππων στεφανωθείς· δύο γὰρ καὶ ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτακροσίους ἀνείλετο, ὅσους οὐδεὶς ἄλλος. τὸν δὲ ἀδελ- 3 φὸν ἠθάρησε μὲν καὶ ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς φονεῦσαι, οὐκ ἡδυνήθη δὲ οὔτε τότε δι' ἐκείνον οὐθ' ὕστερον ἐν τῇ ὁδῷ διὰ τὰ στρατεύματα· πάνν γὰρ εὖνοιαν αὐτοῦ εἶχον, ἄλλως τε καὶ ὅτι τὸ εἶδος

1 1 6 καὶ ante ὁ om*

2 3 ἐπειδὴν*

3 4 τε ὅτι καὶ*

4 ὁμοιότατος τῷ πατρὶ ἦν. ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ Ρώμῃ ἀνῆλθε, καὶ τοῦτον
 κατειργάσατο. προσεποιούντο μὲν γὰρ καὶ φιλεῖν ἀλλήλους καὶ
 ἐπαινεῖν, πάντα δὲ τὰ ἐναντιώτατα ἔδρων, καὶ ἦν οὐκ ἄδηλον ὅτι
 δεινόν τι παρ' αὐτῶν γενήσοιτο. ὅπερ πον καὶ πρὶν πρὸς τὴν Ρώ-
 5 μην αὐτοὺς ἔλθειν προεγνώσθη. θύειν τε γὰρ ὑπὲρ τῆς ὁμονομίας
 αὐτῶν τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς καὶ αὐτῇ τῇ ὁμονομίᾳ ψηφισθὲν ὑπὸ τῆς
 6 βουλῆς, οἱ μὲν ὑπερέχει τὸ τῇ ὁμονομίᾳ τυθησόμενον ἱερεῖον ἡτοι-
 μασαν, καὶ ὁ ὕπατος ὥς καὶ βουθυτήτων ἀφίετο, οὔτε δὲ οὗτος
 ἐκείνους οὐδ' οἱ ὑπερέχει τὸν ὕπατον εὐρεῖν ἡδυνήθησαν, ἀλλὰ
 διετέλεσαν πᾶσαν ὥς εἰπεῖν τὴν νύκτα ζητούντες ἀλλήλους, ὥστε
 6 μὴ δυνήθηναι τότε τὴν θυσίαν γενέσθαι. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ δύο
 λαοὶ ἐς τὸ Καπιτώλιον ἀναβάντες ἐκείθεν ἐξεδιόχθησαν, καὶ ὁ
 μὲν ἐν τῇ ἄγορᾳ πον καταληγθεὶς ὁ δὲ μετὰ ταῦτα ἔξω τοῦ πο-
 μηρίου ἐσφάγη. καὶ τοῦτο καὶ περὶ ἐκείνους ἐγένετο.
 2 ἐβουλήθη μὲν οὖν ἐν τοῖς χρόνοις τὸν ἀδελφὸν ὁ Ἀντωνῖνος
 φροεῦσαι, οὐκ ἡδυνήθη δέ· καὶ γὰρ ἐκφανέστερον ἦδη τὸ κακὸν ἢ
 ὥστε συγκρουβῆναι ἐγέγονει, καὶ ἐκ τούτου πολλὰ μὲν μάχαι αὐτῶν
 ὥς καὶ ἐπιβουλευόντων ἀλλήλοις, πολλὰ δὲ καὶ ἀντιφυλακαὶ συν-
 2 ἐβαινον. ἐπεὶ οὖν καὶ στρατιῶται καὶ γυμνάσται, καὶ ἔξω καὶ
 a. C. οἴκοι, καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ, συγκροὶ τὸν Γέταν ἐφροῦρον,
 212 ἔπεισε τὴν μητέρα μόνους σφᾶς ἐς τὸ δωματίον, ἐφ' ᾧ καὶ συναλ-
 λάξουσιν, μεταπέμψασθαι· καὶ οὕτω πιστεύσαντος τοῦ Γέτα ἐσῆλθε
 3 μὲν μετ' αὐτοῦ, ἐπεὶ δὲ εἴσω ἐγένοντο, ἐκατόνταρχοι τινες ἐσπεήθη-
 σαν ἄθροοι, παρὰ τοῦ Ἀντωνίνου προπαρεσκευασμένοι, καὶ αὐτὸν
 πρὸς τε τὴν μητέρα, ὥς εἰδὲ σφας, προκαταφρόντα καὶ ἀπὸ τε
 τοῦ ἀνχένος αὐτῆς ἐξαρτηθέντα καὶ τοῖς στήθεσι τοῖς τε μαστοῖς
 προσφύντα κατέκονψαν ὀλοφυρόμενον καὶ βοῶντα "μήτερ μήτερ, τε-
 4 κοῦσα τεκοῦσα, βοήθει, σφάζομαι." καὶ ἡ μὲν οὕτως ἀπατηθεῖσα
 τὸν τε νῖον ἐν τοῖς ἐαυτῆς κόλποις ἀνοσιώτατα ἀπολλύμενον ἐπεῖδε,
 καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐς αὐτὰ τὰ σπλάγχνα τρόπον τινά, ἐξ ᾧ
 ἐγεγέννητο, ἐσεδέξατο· καὶ γὰρ τοῦ αἵματος πᾶσα ἐπλήσθη, ὥς ἐν
 5 μηδενὶ λόγῳ τὸ τῆς χειρὸς τραῦμα ὃ ἐτρώθη ποιήσασθαι. οὔτε δὲ
 πενθήσαι οὔτε θρηνησαι τὸν νῖον, καίπερ πρόωρον οὕτως οἰκτιρῶς
 ἀπολωλότα, ὑπῆρξεν αὐτῇ (δύο γὰρ καὶ εἴκοσι ἔτη καὶ μῆνας ἐννέα
 ἐβίω), ἀλλ' ἠναγκάζετο ὥς καὶ ἐν μεγάλῃ τινὶ εὐτυχίᾳ οὖσα χαίρειν
 6 καὶ γελαῖν· οὕτω πον πάντα ἀκριβῶς καὶ τὰ ὀήματα αὐτῆς καὶ τὰ
 νεύματα τὰ τε χρώματα ἐτηρεῖτο· καὶ μόνῃ ἐκείνῃ, τῇ Ἀνγούστῃ,
 τῇ τοῦ αὐτοκράτορος γενναίᾳ, τῇ τῶν αὐτοκρατόρων μητρὶ, οὐδ'
 ἰδίᾳ πον ἐπὶ τηλικούτῳ παθήματι δακρῦσαι ἐξῆν.

ὁ δ' Ἀρτωνῖνος καίπερ ἐσπέρας οὔσης τὰ στρατόπεδα κατέλαβε, ³
 διὰ πάσης τῆς ὁδοῦ κεκραγὼς ὡς ἐπιβεβουλευμένος καὶ κινδυνεύων.
 ἐσελθὼν δὲ ἐς τὸ τεῖχος "χαίρετε" εἶπεν, "ὦ ἄνδρες συστρατιῶται·
 καὶ γὰρ ἤδη ἔξεστί μοι εὐεργετεῖν ὑμῶς." καὶ πρὶν πάντα ἀκού-
 σαι, ἐνέφραξέ σφον τὰ στόματα τοσαύταις καὶ τηλικαύταις ὑπο-
 σχέςεσιν ὥστε μὴ ἐννοῆσαι μῆτε φθέγγασθαι τι αὐτοὺς εὐσεβὲς
 δυνήσκειν. "εἰς" γὰρ ἔφησεν "ἔξ ὑμῶν εἰμὶ, καὶ δι' ὑμῶς μόνους ²
 ζῆν ἐθέλω, ἵν' ὑμῖν πολλὰ χαρῶμαι· ὑμέτεροι γὰρ οἱ θησαυροὶ
 πάντες εἰσίν." καὶ δὴ καὶ τοῦτο εἶπεν ὅτι μάλιστα μὲν μεθ' ὑμῶν
 ζῆν, εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ μεθ' ὑμῶν γε ἀποθανεῖν εὐχομαι. οὔτε γὰρ
 ἄλλως δέδωκε τὸν θάνατον, καὶ ἐν πολέμῳ τελευτῆσαι βούλομαι· ἢ
 γὰρ ἐνταῦθα δεῖ τὸν ἄνδρα ἀποθνήσκειν ἢ μηδαμοῦ. πρὸς δὲ τὴν ³
 σύγκλητον τῇ ὑστεραίᾳ ἄλλα τέ τινα διελέχθη, καὶ μετὰ τὸ ἐκ τοῦ
 βύθρου ἐξαυαστῆναι καὶ πρὸς τῇ θύρᾳ γενέσθαι "ἀκούσατέ μου"
 εἶπε "μέγα πρᾶγμα· ἵνα πᾶσι ἡ οἰκουμένη χαρῇ, πάντες οἱ φρυγά-
 δες οἱ καὶ ἐφ' ὅτρωσιν ἐγκλήματι καὶ ὅπως οὖν καταδικασμένοι
 κατελέθωσαν." τὰς μὲν οὖν νήσους οὕτω τῶν φρυγῶν κενώσας,
 καὶ τοῖς κακίστοις τῶν καταδικασμένων ἄδειαν δεδωκώς, εἰτ' οὐ
 πολλῷ ὕστερον ἀνεπλήρωσεν, τῶν δὲ δὴ καισαρεῶν τῶν τε στρα- ⁴
 τιωτῶν τῶν μετὰ τοῦ Γέτα γενομένων καὶ ἐς δύο μυριάδας παρα-
 χρῆμα ἀπέκτεινεν, ἄνδρας ἀπλῶς καὶ γυναῖκας, ὥς πού τις καὶ
 ἔτυχεν ἐν τῷ βασιλείῳ ὄν, ἐκ δὲ τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν ἄλλους τε
 καὶ τὸν Παπινιανόν. καὶ τῷ γε τὸν Παπινιανόν φορέουσιν ἐπει- ²
 μησεν ὅτι ἀξίῃ αὐτὸν καὶ οὐ ξίφει διεχρήσατο. τὸν δὲ δὴ Κίλωνα
 τὸν τροφέα τὸν εὐεργέτην, τὸν ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πεπολιωρχη-
 κότα, ὃν καὶ πατέρα πολλὰκις ἐκεκλήκει, ἡβουλήθη μὲν ἀποστερεῖ-
 σαι τοῦ ζῆν· καὶ οἱ στρατιῶται οἱ πεμφθέντες ἐπ' αὐτὸν τὰ μὲν ³
 ἀργυρώματα καὶ τὰ ἱμάτια τὰ τε χρήματα καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ
 ἐκείνου διήρπασαν, αὐτὸν δὲ ἀνήγαγον διὰ τῆς ἱερᾶς ὁδοῦ ὡς καὶ
 ἐς τὸ πύλατιον κομιοῦντες, κλάπας τε ὑποδεδεμένον (ἐν βυλανείῳ
 γὰρ ὢν ἔτυχε) καὶ χιτωνίσκον ἐνδεδυσμένον, ὡς καὶ ἐκεῖ που κατα-
 χρυσόμενοι. καὶ τὴν τε ἐσθῆτα αὐτοῦ περιέρρηξαν καὶ τὸ πρόσω- ⁴
 πον ῥήκισαντο, ὥστε καὶ τὸν δῆμον καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς ἀστι-
 κοὺς ὑποθορυβῆσαι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὸν Ἀρτωνῖνον καὶ αἰδεσθέντα
 αὐτοὺς καὶ φοβηθέντα ἀπαντῆσαι σφίσι, καὶ τῇ χλαμύδι (τὴν γὰρ

3 3 1 καὶ πρὸς εἰς τὸ βουλευτήριον ἐσελθὼν παρεκάλει συγγνώμην
 οὐχ ὅτι τὸν ἀδελφὸν ἀπέσφαξεν ἀλλ' ὅτι βρογχῆ καὶ οὐ βούλεται δημηγο-
 ρῆσαι. M p. 228 4 2 1 ὅτι Ἀρτωνῖνος Παπινιανόν καὶ Πειρώνιον, τῶν
 δορυφόρων ἐπὶ τοῖς κατηγόρησάντων αὐτῶν, ἐπέτριψεν ἀποκτείναν αὐτούς,
 εἰπὼν κακείνῳ ὅτι ἐγὼ ὑμῖν καὶ οὐκ ἐμαντιῶ ἄρχω, καὶ διὰ τοῦτο καὶ πέ-
 θομαι ὑμῖν καὶ ὡς κατηγόροις καὶ ὡς δικασταῖς. ib.

στρατιωτικὴν ἐσθλότητα εἶχε) περιβαλόντα αὐτὸν εἰπεῖν “μήτε τὸν
 5 πατέρα ὑβρίζετε μήτε τὸν τροφέα παῖτε.” ὁ δὲ δὴ χιλιάρχος ὁ
 κελενσθεὶς αὐτὸν φονεῦσαι καὶ οἱ στρατιῶται οἱ συμπεμφθέντες
 αὐτῷ ἀνηρέθησαν, λόγῳ μὲν ὡς ἐπιβουλεύσαντες, τὸ δ’ ἀληθές ὅτι
 μὴ κατέσφαξαν αὐτόν.

5 “ὅτι τὸν Κίλιωνα τοσοῦτον ἡγάπα ὁ Ἀντωνῖνος ὥστε εἰπεῖν ὅτι
 οἱ τοῦτῳ ἐπιβεβουλευκότες ἐμοὶ ἐπιβεβουλεύουσιν. ἐφ’ ᾧ δὲ ἐπαι-
 νούμενος ὑπὸ τῶν προσεστηκότων ἔφη “ἐμὲ μήθ’ Ἡρακλέα μήτ’
 ἄλλον θεὸν τινα ἐπικαλεῖτε,” οὐχ ὅτι οὐκ ἐβούλετο θεὸς ὀνομάζε-
 2 σθαι, ἀλλ’ ὅτι οὐδὲν ἄξιον θεοῦ πράττειν ἤθελεν. ἐμπληκτος γὰρ
 φύσει πρὸς πάντα τὰ πράγματα ὧν καὶ ἐτίμα τινὰς μεγάλως καὶ
 ἡτιμάξεν ἐξαίφνης ἀλογώτατα, ἔσωξέ τε οὓς ἥκιστα ἐχρῆν, καὶ ἐκό-
 λαζεν οὓς οὐκ ἂν τις προσεδόκησεν. V p. 742.

3 “ὅτι τὸν Ἀσπρον τὸν Ἰούλιον οὐδ’ ἄλλους ἐγκαταφρόνητον καὶ
 διὰ παιδείαν καὶ διὰ φρόνημα ὄντα ἐξάρας ὁμοίως καὶ τοὺς υἱοὺς
 αὐτοῦ, καὶ ἐν πολλαῖς τοσαύταις ῥάβδοις ὁμοῦ ἐμπομπεύσαντα,
 προεπηλάκισε παραχορήμα δεινῶς καὶ ἐς τὴν πατρίδα μεθ’ ὕβρεως
 καὶ μετὰ δέους ἰσχυροῦ ἀπέπεμψεν. ib.

4 “ὅτι καὶ τὸν Λαῖτον ἡτιμάκει ἂν ἢ καὶ ἀπεκτόνει, εἰ μὴ κακῶς
 ἐνόσει· καὶ τὴν ἀρρώστιαν αὐτοῦ ἀσεβῇ παρὰ τοῖς στρατιώταις
 ὠνόμασεν, ὅτι μὴ καὶ περὶ ἐκείνον ἀσεβῆσαι αὐτῷ ἐπέτρεψεν. ib.

5 “ὅτι καὶ Θρασέα Πρίσκον, ἄνδρα οὐδενὸς οὔτε γένει οὔτε φρο-
 νήσει δεύτερον, κατεχρήσατο. ib.

“ὅτι καὶ ἄλλους πολλοὺς καὶ φίλους τὸ πρότερον ὄντας ἀπέ-
 κτεινεν. ib.

6 πάντας δ’ οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσωμ’ οὐδ’ ὀνομήνω, ὅσους τῶν
 ἐπιφανῶν οὐδεμιᾷ δίκῃ ἀπέκτεινεν. ὁ μὲν γὰρ Δίων, ἅτε γνωριμιω-
 τάτων κατ’ ἐκείνους τοὺς καιροὺς τῶν πεφονευμένων ὄντων, καὶ ἐξ
 ὀνόματος αὐτῶν ποιεῖται κατὰλογον· ἐμοὶ δ’ εἰπεῖν ἐξαρκεῖ ὅτι πάν-
 τας ὁμοίως οὓς ἤθελε κατεχειρίζετο, ὅστ’ αἷτιος ὅστε καὶ οὐκί, καὶ
 ὅτι τὴν Ῥώμην ἡκρωτηρίασεν, ἀγαθῶν ἀνδρῶν στερήσας αὐτήν.
 2 ἐκ δὲ τῶν φόνων ἐς τὰς παιδείας ἀποκλίνων οὐδὲν ἥτιον καὶ ἐν
 ταύταις ἐφόνα. ἐλέφαντα μὲν γὰρ καὶ ῥινοκέρωτα καὶ τίγριν καὶ
 ἱππότιγριν ἐν οὐδενὶ λόγῳ θείῃ ἂν τις φονεομένους ἐν τῷ θεάτρῳ·
 ὁ δὲ καὶ μονομάχων ἀνδρῶν ὅτι πλείστων ἔχαιρεν αἵμασι, καὶ ἕνα
 γε αὐτῶν Βάτωνα τρισὶν ἐφεξῆς ἀνδράσιν ὀλομαχῆσαι τῇ αὐτῇ
 ἡμέρᾳ ἀναγκάσας, ἔπειτα ἀποθανόντα ὑπὸ τοῦ τελευταίου περιφα-
 νεῖ ταφῇ ἐτίμησεν.

περὶ δὲ τὸν Ἀλέξανδρον οὕτω τι ἐπτόητο ὥστε καὶ ὅλοις τισὶ 7
καὶ ποτηρίοις ὡς καὶ ἐκείνου γεγονόσι χρῆσθαι, καὶ προσέτι καὶ
εἰκόνας αὐτοῦ πολλὰς καὶ ἐν τοῖς στρατοπέδοις καὶ ἐν αὐτῇ τῇ
Ῥώμῃ στήσαι, φύλαγγά τε τινα ἐκ μόνων τῶν Μακεδόνων ἐς μυ-
ρίους καὶ ἑξακισχιλίους συντάξαι, καὶ αὐτὴν Ἀλεξάνδρου τε ἐπονο-
μάσαι καὶ τοῖς ὅλοις οἷς ποτὲ ἐπ' ἐκείνου ἐχέχρητο ὀπλίσαι· ταῦτα 2
δ' ἦν κράνος ὠμοβόειον, θώραξ λινοῦς τρίμυτος, ἀσπίς χαλκῇ, δόρυ
μακρόν, αἰχμὴ βραχεῖα, κρηπίδες, ξίφος. καὶ οὐδὲ ταῦτα μέντοι
αὐτῷ ἐξήρχεσεν, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἐκείνον ἐῷον Ἀγρουστον ἐπεκυ-
λεῖτο, καὶ ποτε καὶ τῇ βουλῇ ἔγραψεν ὅτι ἐς τὸ σῶμα αὐτοῦ τὸ
τοῦ Ἀγρουστον ἐσθλῆθεν, ἵνα, ἐπειδὴ ὀλίγον τότε χρόνον ἐβίω, πλείονα
αὐτοῦ δι' ἐκείνου ζήσῃ. καὶ δὴ καὶ τοὺς φιλοσόφους τοὺς Ἀριστο- 3
τελείους ὠνομασμένους τὰ τε ἄλλα δεινῶς ἐμίσει, ὥστε καὶ τὰ βι-
βλία αὐτοῦ κατακαῦσαι ἐθέλῃσαι, καὶ τὰ συσσίτια ἃ ἐν τῇ Ἀλε-
ξανδρείᾳ εἶχον, τὰς τε λοιπὰς ὠφελείας ὅσας ἐκαρποῦντο, ἀφείλετο,
ἐγκαλέσας σφίσιν ὅτι συναιτίως τῷ Ἀλεξάνδρῳ τοῦ θανάτου Ἀρι-
στοτέλης γεγονέναι ἔδοξεν. ταῦτα μὲν οὕτως ἐποίησε, καὶ νῆ Ἀία 4
καὶ ἐλέφαντας πολλοὺς συμπεριήγετο, ὅπως καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ἀλέ-
ξανδρον, μᾶλλον δὲ τὸν Διόνυσον μιμῆσθαι δόξῃ. οὕτω δ' οὖν 8
διὰ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ τοὺς Μακεδόνας ἐφίλει, ὥστε ποτὲ χιλίω-
χον Μακεδόνα ἐπαινέσας ὅτι κούφως ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνεπήδησεν,
ἐπύθετο αὐτοῦ τὸ μὲν πρῶτον “πόθεν εἶ;” ἔπειτα μαθὼν ὅτι Μα-
κεδὼν εἶη, ἐπανήρετο “τίς δὲ ὀνομάζῃ;” καὶ μετὰ τοῦτο ἀκούσας 2
ὅτι Ἀρτίγονος, προσεπανήρετο “τίς δέ σου ὁ πατὴρ ἐκαλεῖτο;” ὥς
δὲ καὶ οὗτος Φίλιππος ὢν ἐδρέθη, “πάντ' ἔχω” φησὶν “ὅσα ἤθελον,”
καὶ ἐδθύς τε αὐτὸν ταῖς λοιπαῖς στρατείαις ἐσέμνυνε, καὶ μετ' οὐ
πολὺ ἐς τοὺς βουλευτὰς τοὺς ἐστρατηγηκότας κατέταξεν. ἕτερον δέ 3
τινα τῇ μὲν Μακεδονίᾳ μηδὲν προσήκοντα, πολλὰ δὲ καὶ δεινὰ
δεδρακότα καὶ διὰ τοῦτο παρ' αὐτοῦ ἐξ ἐκκλήτου δίκης κρινόμενον,
ἐπειδὴ Ἀλέξανδρός τε ἐκαλεῖτο καὶ ὁ κατηγορῶν αὐτοῦ ῥήτωρ συν-
εχῶς ἔλεγεν “ὁ μισαιφόνος Ἀλέξανδρος, ὁ θεοῖς ἐχθρὸς Ἀλέξανδρος,”
ὠργίσθη τε ὡς καὶ αὐτὸς κακῶς ἀκούων, καὶ ἔφη “εἰ μὴ ἀρκέσει
σοι ὁ Ἀλέξανδρος, ἀπολέλυσαι.”

οὗτος οὖν ὁ φιλαλέξανδρότατος Ἀντωνῖνος εἰς μὲν τοὺς στρα- 9
τιώτας, “οὗς πᾶν πολλοὺς ἀμφ' αὐτὸν εἶχε, προσφάσεις ἐκ προσφά-
σεων καὶ πολέμους ἐκ πολέμων σκηπτόμενος”, φιλαναλώτης ἦν, τοὺς
δὲ λοιποὺς πάντας ἀνθρώπους ἔργον εἶχε περιδύειν ἀποσυλῶν ἐκτρι- 9

7 2 4 ἑαυτὸν μὲν ἐσπερίον Ἀλέξανδρον ἐκείνον δ' ἐῷον? 8 3 3 ἐγγλή-
του 6 εἰ καὶ μὴ ἀρκέσει —, ἀπολέλυσται? 9 1 “ V p. 745,
ubi ὅτι δεινότητιν που καὶ τοῦτο εἶχεν, ὅτι μὴ μόνον ἐς τοὺς στρατιώτας

- ² χεῖν, οὐχ ἥμισυ τοὺς συγκλητικούς. "χωρὶς γὰρ τῶν στεφάνων
 τῶν χρυσῶν οὐδ' ὥς καὶ πολεμίους τινὰς αἰετῶν πολλάκις ἦται
 (λέγω δὲ οὐκ ἀπὸ τοῦτο τὸ τῶν στεφάνων ποίημα· πόσον γὰρ
 τοῦτό γε ἐστίν; ἀλλὰ τὸ τῶν χρημάτων πλήθος τῶν ἐπ' ὀνόματι
 αὐτοῦ διδομένων, οἷς στεφανοῦν αἱ πόλεις τοὺς αυτοκράτορας εἰώ-
³ θασιν), τῶν τε ἐπιτηδείων ἃ πολλὰ καὶ πανταχόθεν τὰ μὲν προῖκα
 τὰ δὲ καὶ προσαναλίσκοντες ἐσεπρασοόμεθα, ἃ πάντα ἐκεῖνος τοῖς
 στρατιώταις ἐχαρῖζετο ἢ καὶ ἐκαπῆλεν, καὶ τῶν δώρων ἃ καὶ
 παρὰ τῶν ἰδιωτῶν τῶν πλουσίων καὶ παρὰ τῶν δῆμων προσήτει,
⁴ τῶν τε τελῶν τῶν τε ἄλλων ἃ καινὰ προσκατέδειξε, καὶ τοῦ τῆς
 δεκάτης ἢν ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς ὑπὲρ τε τῶν ἀπελευθερουμένων καὶ
 ὑπὲρ τῶν καταλειπομένων τισὶ κλήρων καὶ δωρεῶς ἐποίησε πάσης,
 τὰς τε διαδοχὰς καὶ τὰς ἀτελείας τὰς ἐπὶ τούτοις τὰς δεδομένας
⁵ τοῖς πάντῃ προσήκονσι τῶν τελευτώντων καταλύσας (οὗ ἕνεκα καὶ
 Ῥωμαίους πάντας τοὺς ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ, λόγῳ μὲν τιμῶν, ἔργῳ
 δὲ ὅπως πλείω αὐτῷ καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου προσή διὰ τὸ τοὺς ξέ-
 νους τὰ πολλὰ αὐτῶν μὴ συντελεῖν, ἀπέδειξεν) — ἔξω δὲ τούτων
⁶ ἀπάντων" καὶ οἰκίας αὐτῷ παντοδαπὰς, ἐπειδὴ τῆς Ῥώμης ἐξώρ-
 μησε, καὶ καταλύσεις πολυτελεῖς ἐν μέσαις ταῖς ὁδοῖς καὶ ταῖς βρα-
 χυτάταις οἰκείαις δαπανήμασι κατασκευάζειν ἡραγαζόμεθα, ἐν αἷς
 οὐχ ὅσον οὐκ ἐνέγκησέ ποτε, ἀλλ' οὐδὲ ὕψεσθαι αὐτῶν τινὰ ἐμελ-
⁷ λεν. προσέτι καὶ θέατρα κρηνητικὰ καὶ ἵπποδρόμους πανταχοῦ,
 ὅπου περ καὶ ἐχέμασεν ἢ καὶ χεῖμασιν ἤλπισε, κατεσκευάσαμεν,
 μηδὲν παρ' αὐτοῦ λαβόντες. καὶ αὐτὰ πάντα κατεσχάφη· οὕτω
 πως διὰ τοῦτο μόνον ἐγένετο, ἵν' ἡμεῖς ἐπιτριβώμεν.
¹⁰ αὐτὸς δὲ τὰ χρήματα ἐς τε τοὺς στρατιώτας, ὥς ἔφαμεν, καὶ
 ἐς θηρία ἵππους τε ἐδαπάνη· πάμπολλα γὰρ τοι καὶ θηρία καὶ
 βοτὰ, τὰ μὲν πλείστα παρ' ἡμῶν καὶ ἀνάγκῃ λαμβάνων, ἤδη δὲ
 τινα καὶ ὠνούμενος, ἀπεκτίννυν, καὶ ποτε ἑκατὸν ὕς ἅμα αὐτοχει-
² ρίῃ ἔσφαξεν. ἡρματηγλάτει τε τῇ ἐνετείῃ στολῇ χρώμενος. ἦν γὰρ
 ἐς πάντα καὶ θεομώτατος καὶ κορυφαίος, πρὸς δὲ τούτοις εἶχε καὶ
 τὸ πανοῦργον τῆς μητρὸς καὶ τῶν Σύρων, ὅθεν ἐκείνη ἦν. ἀγωνο-
 θέτην δὲ ἢ τῶν ἐξελευθέρων τινὰ ἢ τῶν ἄλλων τῶν πλουσίων ἐκά-
 θιζεν, ἵνα καὶ ἐν τούτῳ ἀναλίσκῃται· προσεκίνηε τε αὐτοὺς κάτωθεν
³ τῇ μάστιγι, καὶ χρυσοὺς ὥσπερ τις τῶν ταπεινοτάτων ἦται. καὶ

φιλαναλώτης ἀλλὰ καὶ ἐς τὰλλα πάντα καὶ ἥμισυ αὐτῷ ἦν, ἐφ' ἐν τούτῳ
 μόνον, τὸ τοὺς ἀνθρώπους πάντας περιδύειν 5 3 προσῆ 10 2 1 ἦν
 γὰρ] ὅτι τρισὶν ἔθνεσιν ὁ Ἀντωνίνος προσήκων ἦν, καὶ τῶν μὲν ἀγαθῶν
 αὐτῶν οὐδὲν τὸ παράπαν τὰ δὲ κακὰ πάντα συλλαβὼν ἐκτίνασσε, τῆς μὲν
 Γαλιλαίας τὸ κοῦφον καὶ τὸ δειλὸν καὶ τὸ θρασυ, τῆς Ἀφρικῆς τὸ τραχὺ
 καὶ ἀγρὸν, τῆς Συρίας, ὅθεν πρὸς μητρὸς ἦν, τὸ πανοῦργον. V p. 742

ἔλεγε κατὰ τὸν ἥλιον τῇ ὀρματηλασίᾳ χρῆσθαι, καὶ ἐσεμνύνετο ἐπ' αὐτῇ. οὕτω δὲ παρὰ πάντα τὸν τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ χρόνον πᾶσα ἡ γῆ ἢ ὑπακούουσα αὐτῷ ἐπορεύθη ὥστε τοὺς Ῥωμαίους ποτὲ ἐν ἱπποδρομίᾳ ἄλλα τε συμβοῆσαι καὶ ὅτι τοὺς ζῶντας ἀποδύμεν, ἵνα τοὺς τεθνεώτας θάψωμεν. καὶ γὰρ ἔλεγε πολλάκις ὅτι οὐδένα 4 ἀνθρώπων πλὴν ἐμοῦ ἀργύριον ἔχειν δεῖ, ἢ αὐτὸ τοῖς στρατιώταις χαρίζομαι. καὶ ποτὲ τῆς Ἰουλίας ἐπιτιμώσης αὐτῷ ὅτι πολλὰ ἐς αὐτοὺς ἀνῆλθε, καὶ εἰπούσης ὅτι οὐκέθ' ἡμῖν οὔτε δίκαιος οὐτ' ἄδικος πόρος ὑπολείπεται, ἀπεκρίνατο, τὸ ξίφος δέξας, ὅτι θάρσει, μῆτερ· ἕως γὰρ ἂν τοῦτ' ἔχωμεν, οὐδὲν ἡμᾶς ἐπιλείψει χρήματα.

καὶ μέντοι καὶ τοῖς κολακεύουσιν αὐτὸν καὶ κτήματα καὶ χρή- 11 μата ἀπένεμεν. Ἰουνίῳ γοῦν Παυλίνῳ πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας ἐχαρίσατο, ὅτι καὶ ἄκων διασιλλῶσαι τι αὐτὸν σκωπτόλης ὡν προ- ἤχθη· ἔφη γὰρ αὐτὸν ὀργιζομένῳ τινὶ ἰοικέναι, ἐπεὶ πρὸς τὸ θν.

*Παρὰ Μινελίς memet
Thierstein 1 lb.*

μοειδέστερόν πως ἑαυτὸν ἐσχημάτιζεν. οὐδὲν γὰρ τῶν καλῶν ἐλο- 2 γίζετο· οὐδὲ γὰρ ἑμαδὲ τι αὐτῶν, ὥς καὶ αὐτὸς ὠμολόγει, διόπερ καὶ ἐν ὀλιγοῖσι ἡμῶς τοὺς τι παιδείας ἐχόμενον εἰδότας ἐποιεῖτο. ὁ μὲν γὰρ Σεῆθος καὶ πάντῃ πᾶσι τοῖς ἐς ἀρετὴν τείνουσι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν ἡσκησεν αὐτόν, ὥστε καὶ αὐτοκρά- 3 τορα ἤδη ὄντα καὶ διδασκάλοις συνεῖναι καὶ τὸ πολὺ τῆς ἡμέρας φιλοσοφεῖν· ἐξηραλοῖγει τε, καὶ ἵππευε καὶ ἐς πεντήκοντα καὶ ἑπτα- κοσίους σταδίους, καὶ προσέτι καὶ νήχεσθαι καὶ ἐν κλύδωνι ἡσκέετο. ὁ δὲ ἐκ μὲν τούτων τρόπον τινὰ ἐθρώσθη, τῆς δὲ δὴ παιδείσεως ὥς οὐδὲ τοῦνομα αὐτῆς πώποτε ἀκηκοὺς ἐπελάθετο. οὐ μέντοι καὶ 4 κακορρήμων ἢ κακογνώμων ἦν, ἀλλὰ καὶ συνίει πολλὰ δῆῴτατα καὶ ἔφραζεν ἐτοιμώτατα· τῇ τε γὰρ ἔξουσίᾳ καὶ τῇ προπετείᾳ, τῷ πάνθ' ὁμοίως τὰ ἐπελθόντα οἱ ἀπερισκέπτως ἐκλαλεῖν καὶ τῷ μηδὲν αὐ- τῶν ἐκφαίνειν αἰσχύνεσθαι, καὶ ἐπιτεχνίᾳ τινὶ πολλάκις περιέπιπτεν.

ὅτι ὁ αὐτὸς αὐτογνωμονῶν πολλὰ ἐσφάλη· πάντα τε γὰρ οὐχ 5 ὅτι εἰδέναι ἀλλὰ καὶ μόνος εἰδέναι ἤθελεν, καὶ πάντα οὐχ ὅτι δύ- νασθαι ἀλλὰ καὶ μόνος δύνασθαι ἐβούλετο, καὶ διὰ τοῦτο οὔτε τινὶ συμβούλῃ ἐχρήτο καὶ τοῖς χρησίων τι εἰδόσιν ἐφθόνηι. ἐφίλησε μὲν γὰρ οὐδένα πώποτε, ἐμίσησε δὲ πάντας τοὺς προφέροντας ἐν 6 τινι, μάλιστα δὲ οὐς μάλιστα ἀγαπᾶν προσεποιεῖτο· καὶ αὐτῶν 6

3 5 ἀπολοῦμεν*, καλοῦμεν M p. 229

11 1 2 ὅτι ὁ Ἰούλιος Παῦ-
λος ὑπατικός ἀγὼν ψίδυρος καὶ στωπτικός καὶ οὐδὲ αὐτῶν τῶν αὐτοκρα-
τόρων ἀπεχόμενος, ὃν καὶ ὁ Σεῆθος φυλακῇ ἀδέσμῳ παραδεδώκεν. ὥς
δὲ ἐν φρουραῖς ὡν ἀπέσχωπτεν εἰς τοὺς βασιλεῖς, μετεπεμψάμενος ὁ Σε-
αῆθος ὡμῶν τὴν κεραιὴν αὐτοῦ ἐντεμεῖν (ἀποτεμεῖν? *). ὁ δὲ ἀπεκρίνατο
"ἐντεμεῖν αὐτὴν δύνασαι, ἐφ' ὅσον δὲ αὐτὴν ἔχω, οὔτε σὺ οὔτε ἐγὼ κα-
τισχεῖν αὐτῆς δύναμεθα," ὥστε γελάσαντα τὸν Σεῆθρον ἀπολῦσαι αὐτόν.
M p. 229

συχροὺς καὶ διέφθειρε τρόπον τινά. ἐφόνευσε μὲν γὰρ καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ πολλοὺς· ἤδη δὲ καὶ πέμπων τινὰς ἐς ἔθνη μὴ ἐπιτήδεια σφίσιν, ἀλλ' ἐναντίαν τῇ τοῦ σώματος αὐτῶν καταστάσει τὴν τοῦ ἀέρος ἀκρασίαν ἔχοντα, οὕτως αὐτοὺς ὥς καὶ πᾶν τιμῶν ὑπεξήρει, τοὺς μὲν καύμασι τοὺς δὲ ψύχεσιν ἀκράτοις, οἷς οὐκ ἔχαιρεν, ἐκδιδούς. εἰ δ' οὖν καὶ ἐφείδετο τινῶν μὴ ἀποκτεῖναι σφας, ἀλλ' ἐπέξέγε αὐτοὺς ὥστε καὶ κηλιδουῖσθαι. V p. 746.

- 12 τὸ μὲν οὖν σύμπαν τοιοῦτος ἦν· ἐν δὲ τοῖς πολέμοις ὁποῖος, ἐροῦμεν. ἡπατηκῶς γὰρ τὸν βασιλέα τῶν Ὀσροηνῶν Ἀνγαρον ὥς δὴ παρὰ φίλον αὐτὸν ἦκειν, ἔπειτα συλλαβὼν ἔδησε, καὶ τὴν Ὀσροηνὴν οὕτως ἀβασίλευτον οὖσαν λοιπὸν ἐχειρώσατο. τὸν δὲ τῶν Ἀρμενίων βασιλέα διαφερόμενον μετὰ τῶν ἰδίων παιδῶν ἐκάλεσε μὲν φιλικῶς γράμμασιν ὥς δὴ εἰρηγέσιον αὐτοὺς, ἔδρασε δὲ καὶ περὶ 2 τοῦτους ἃ καὶ περὶ τὸν Ἀνγαρον. οὐ μὴν καὶ οἱ Ἀρμένιοι προσεχώρησαν αὐτῷ, ἀλλ' ἐς ὅπλα ἐχώρησαν, καὶ οὐκέτ' οὐδεὶς αὐτῷ τὸ παρῶπαν οὐδὲν ἐπίστευσεν, ὥστε καὶ ἔργῳ αὐτὸν ἐκμαθεῖν ὅσον αὐτοκράτορι ζημιώμ' ἐστι τό τι ἀπατηλὸν πρὸς φίλους προᾶξι.
- 3 οὐκ ὠκνησε δὲ γράψαι πρὸς τὸ συνέδριον καὶ περὶ τῶν ἐν Πάρθοις βασιλευόντων, ἀδελφῶν τε ὄντων καὶ πρὸς ἀλλήλους στασιαζόντων, ὅτι ἡ τῶν ἀδελφῶν διαφορὰ μέγα τι κακὸν τὸ κοινὸν τῶν Πάρθων ἐργάζεται, ὥσπερ πού τιν μὲν βαρβαρικῶν πραγμάτων φθαρῆναι διὰ τοῦτο δυναμένων, τῶν δὲ Ῥωμαϊκῶν σεσωσμένων ἀλλ' οὐκ ἄρ-
- 4 ὄην τρόπον τινὰ ἀνατετραμμένων, οὐ καὶ ἐκεῖνο μόνον ὅτι ἐπὶ μέγαλ' τῶν ἀνθρώπων κακῷ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα τῆς τοῦ ἀδελφοῦ σφαγῆς ὑποφόνια τοῖς στρατιώταις ἐδεδώκει, ἀλλ' ὅτι καὶ πᾶμπολοι ἐσνοχοφαντήθησαν, οὐχ ὅπως οἱ ἐπιστεῖλαντές τι ἢ δωροφορήσαντες αὐτῷ ἢ Καίσαρι ἔτι ὄντι ἢ καὶ αὐτοκράτορι γενομένῳ, ἀλλὰ
- 5 καὶ οἱ λοιποὶ οἷς μηδεπώποτε προᾶγμα πρὸς αὐτὸν ἐγεγόνει. καὶ εἰ γέ τις ἔγραψε τὸ ὄνομα τὸ τοῦ Γέτα μόνον ἢ εἶπε μόνον, εὐθὺς ἀπώλετο. ὅθεν οὐδ' ἐν ταῖς κωμωδίαις οἱ ποιηταὶ ἔτι αὐτῷ ἐχρῶντο· καὶ γὰρ καὶ αἱ οὐσίαι πάντων ὧν ἐν ταῖς διαθήκαις αὐτοῦ τὸ ὄνομα γεγραμμένον εὐρέθῃ ἐδημοσιώθησαν.

12 1 2 ὅτι Ἀγβαρος ὁ τῶν Ὀσροηνῶν βασιλεὺς ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγκρατὴς τῶν ὁμοφύλων ἐγένετο, οὐδὲν ὅ τι τῶν δεινотάτων τοὺς προέχοντας αὐτῶν οὐκ ἐξεργάσατο. λόγῳ μὲν ἐς τὰ τῶν Ῥωμαίων ἔθνη μεθίστασθαι ἠνάγκαζεν, ἔργῳ δὲ τῆς κατ' αὐτῶν ἐξουσίας ἀπλήστως ἐνεφορεῖτο. V

2 2 αὐτῶν 3 1 ὅτι ὁ αὐτὸς μέγιστον ἐμεγαλοφρόνει ὅτι τοῦ Ῥολογαίσου τοῦ τῶν Πάρθων βασιλέως τελευτήσαντος οἱ παῖδες περὶ τῆς βασιλείας ἐμίχοντο, ὥς ἐξ ἰδίας παρασκευῆς τὸ κατὰ τύχην συμβὰν γεγονός προσποιούμενος. οὕτω πού σφόδρα αἰεὶ καὶ τῷ ἔργῳ καὶ τῇ διχοστασίᾳ τῇ τῶν ἀδελφῶν καὶ τῇ τῶν ἀλλοτρίων ἀλληλοφρονίᾳ ἔχαιρεν. V

4 μὲν om

4 4 δωροφορήσαντες

"ὅτι πολλὰ καὶ ἀσχυρολογίας ἔνεκα ἐποίει. V p. 746.

"ὅτι καὶ μῖσος πρὸς τὸν τετελευτηκότα ἀδελφὸν ἐπεδείκνυτο κατὰλύσας τὴν τῶν γενεσίων αὐτοῦ τιμὴν, καὶ τοῖς τὰς εἰκόνας αὐτοῦ βαστάσασι λίθοις ὠργίζετο, καὶ τὸ νόμισμα τὸ προσφέρον αὐτὸν συνεχώνευσεν. καὶ οὐδὲ ταῦτα ἀπέχρησεν αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τότε μάλιστα ἀνοσιουργεῖν ἐπετήδενσε καὶ τοὺς ἄλλους μισαιφονεῖν ἠνάγκαζεν, ὥσπερ τινὰ ἐναγισμὸν ἐτήσιον τῷ ἀδελφῷ ποιοῦμενος. ib.

ἐν μέντοι ταῖς ἀναγκαίαις καὶ κατεπειγούσαις στρατείαις λιτὸς 13 ἦν καὶ ἀπέριτος, τὰ μὲν διακονικὰ ὑπηρετήματα καὶ πᾶν ἀκριβῶς ἔξ ἴσων τοῖς ἄλλοις διαπονούμενος (καὶ γὰρ συνεβιάδιζε τοῖς στρατιώταις καὶ συνέτρεχε, μὴ λουτρῷ χρώμενος, μὴ τὴν ἐσθῆτα ἀλλάσσειν, ἀλλὰ καὶ πᾶν ἔργον συνεργαζόμενος καὶ πᾶσαν τροφὴν τὴν αὐτὴν ἐκείνοις αἰρούμενος· καὶ πολλάκις καὶ πρὸς τοὺς προ- 2 ἔχοντας τῶν πολεμίων πέμπων προεκαλεῖτο αὐτοὺς ἐς μονομαχίαν), τὰ δὲ δὴ στρατηγικά, ὧν πέρ πού καὶ μάλιστα διαπεφυκέναι αὐτὸν ἔχον, ἥκιστα καλῶς μεταχειριζόμενος, ὡς ἂν τῆς νίκης ἐν ἐκείνοις τοῖς ὑπηρετήμασιν ἀλλ' οὐκ ἐν ταύτῃ τῇ ἐπιστήμῃ οὔσης.

"ὅτι τοιαῦτα ἐπὶ τῷ ἐκείνου φόνῳ φρονῶν καὶ πράττων ἔχαιρε 3 τῇ τῶν βαρβάρων ἀδελφῶν διχοστασίᾳ ὥς καὶ μέγα τι κακὸν ἐκ 213 τούτου τῶν Πάρθων πεισομένων. οὐ μέντοι καὶ τὰ Κελτικὰ ἔθνη οὐθ' ἡδονὴν οὔτε σοφίας ἢ ἀνδρίας προσποίησιν τινα ἠνεγκεν, ἀλλὰ καὶ πᾶν καὶ ἀπατεῶνα καὶ εὐήθη καὶ δειλότατον αὐτὸν ἐξήλεγξεν ὄντα. V p. 749.

"ὅτι ὁ Ἀντωνῖνος ἐς τοὺς Ἀλαμαννοὺς στρατεύσας διέταπτεν, 4 εἰ πού τι χωρίον ἐπιτήδειον πρὸς ἐνοίκησιν εἶδεν, "ἐνταῦθα φρούριον τειχισθήτω." καὶ ἐπωνυμίας γέ τινας τοῖς τόποις ἀφ' ἐαυτοῦ ἐπωνόμαζε, τῶν ἐπιχωρίων μὴ ἀλλοιουμένων· οἱ μὲν γὰρ ἡγρόουν, οἱ δὲ παῖζειν αὐτὸν ἐδόκουν. ἔξ οὗ δὴ καταφρονήσας αὐτῶν οὐδ' 5 ἐκείνων ἀπέσχετο, ἀλλ' οἷς συμμαχήσων ἀφίχθαι ἔλεγε, τούτους τὰ τῶν πολεμιωτάτων ἔδρασεν· συνεκάλεσε γὰρ τὴν ἡλικίαν αὐτῶν ὥς καὶ μισθοφορήσουσαν, καὶ πᾶσαν ἀπὸ παραγγέλματος, αὐτὸς τὴν ἀσπίδα ἀναδείξας, ἐνεκνκλώσατο καὶ κατέκοιψε, καὶ τοὺς λοιπούς, περιπέμψας ἱππέας, συνέλαβεν. ib.

"ὅτι ὁ Ἀντωνῖνος Πανδίορα, ἄνδρα πρότερον μὲν ἡνιόχων ὑπη- 6 ρέτην γενόμενον, ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τῷ πρὸς Ἀλαμαννοὺς ὁρματηλατοῦντα αὐτῷ καὶ κατὰ τοῦτο καὶ ἐταῖρον ὄντα καὶ συστρατιώτην, ἐπὶ τῇ γερούσιᾳ διὰ γραμμάτων ὥς καὶ ἐκ κινδύνου τινὸς

6 6 αὐτὸς τότε?
4 4 ἐναντιομένων?"

13 1 1 ἀνέγκαις

3 1 ἡδονὴν οἱ οὔτε?"

ἐξαισίον ὑπ' αὐτοῦ σωθείς, οὐδ' ἡσχύνθη πλείονα ἐκεῖνῳ χάριν ἢ τοῖς στρατιώταις, οὓς καὶ ἡμῶν ἀεὶ χρεῖττους ἦγεν, ἔχων. V p. 749.

7 "ὅτι τῶν ἐλλογιμωτάτων οὓς ἔσφαζεν ὁ Ἀντωνῖνος ἀτάφους τινὰς ῥίπτεσθαι ἐκέλευσεν. ib.

"ὅτι τὸ τοῦ Σύλλου μνημεῖον ἀναζητήσας ἐπεσκεύαζε, τῷ τε Μεσομήδει τῷ τοῦς καθαρχιδικοῦς νόμους συγγράφῃ κενοτάφιον ἔχουσε, τῷ μὲν ὅτι καὶ καθαρχιδεῖν ἐμάνθανεν, ἐκεῖνῳ δὲ ὅτι τὴν ὁμότητα αὐτοῦ ἐξήλυν. ib.

14 ἐπολέμησε καὶ πρὸς τινὰς Κέννους, Κελτιζὸν ἔθνος· οὓς λέγεται μετὰ τοσοῦτου θημοῦ προσπεσεῖν τοῖς Ῥωμαίοις ὥστε καὶ τὰ βέλη, οἷς ἐπὶ τῶν Ὀσροηνῶν ἐπιτρώσκοτο, τοῖς στόμασιν ἐκ τῶν σαρκῶν ἀποσπᾶν, ἵνα μὴ τὰς χεῖρας ἀπὸ τῶν σφαγῶν αὐτῶν ἀπο-
2 διατρίβωσιν. οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὸ τῆς ἥτις ὄνομα πολλῶν χορημάτων ἀποδόμενοι συνεχώρησαν αὐτῷ ἐς τὴν Γερμανίαν ἀποσώθῃναι. τούτων γυναικες ἀλοῦσαι ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, ἐρωτήσαντος αὐτὰς τοῦ Ἀντωνίνου πότερον προῤῥῆναι ἢ φορευθῆναι βούλονται, τοῦθ' εἶλοντο· ἔπειτ' ἀπεμποληθεῖσαι πᾶσαι μὲν αὐταὶ ἐαυτάς, εἰσὶ δ' αἱ καὶ τὰ τέκνα ἀπέκτειναν.

3 "ὅτι πολλοὶ καὶ τῶν παρ' αὐτῷ τῷ ὠκεανῷ περὶ τὰς τοῦ Ἀλβιδος ἐκβολὰς οἰκούντων ἐπρεσβεύσαντο πρὸς αὐτὸν φίλιαν αἰτοῦν-
τες, ἵνα χρήματα λάβωσιν. ἐπειδὴ γὰρ οὕτως ἐπεπράχει, συγχρὸι αὐτῷ ἐπέθεντο πολεμήσειν ἀπειλοῦντες, οἷς πᾶσι συνέθετο. καὶ γὰρ εἰ παρὰ γνώμην αὐτοῖς ἐλέγετο, ἀλλ' ὀρῶντες τοὺς χροσοῦς
4 ἐδουλοῦντο· ἀληθεῖς γὰρ τοὺς χροσοῦς αὐτοῖς ἐδωρεῖτο. τοῖς δὲ δὴ Ῥωμαίοις κίβδηλον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον παρείχεν· τὸ μὲν γὰρ ἐκ μολίβδου καταργητρούμενον, τὸ δὲ καὶ ἐκ χαλκοῦ καταχρυσούμενον ἐσκευάζετο.

15 "ὅτι ὁ αὐτὸς τὰ μὲν ἀντικρυς ὥς καὶ καλὰ καὶ ἐπαῖνον ἄξια, καὶ τὰ αἰσχιστα, ἐφανέρον, τὰ δὲ καὶ ἄκων δι' αὐτῶν ὧν ἀντικα-
τεσκεύαζεν ἐξέφαιεν, ὥσπερ πον καὶ περὶ τῶν χορημάτων. V p. 750.

2 "ὅτι πᾶσαν μὲν τὴν γῆν πᾶσαν δὲ τὴν θάλασσαν ἐπόρθησεν ὁ Ἀντωνῖνος, καὶ οὐδὲν ὅ τι τῶν ἀπάντων ἀκάκωτον κατέλιπεν. ib.

"ὅτι τὸν Ἀντωνῖνον ἐκφρονα καὶ παραπλήγη αἱ τῶν πολεμίων ἐπιδαὶ πεπούχησαν· ἀκούοντες γὰρ τινες τῶν Ἀλαμαννῶν ἔφασαν ὅτι μαγγανείαις τισὶν ἐπ' ἐκπλήξει τῶν φρενῶν αὐτοῦ κέχρηται."

3 ἐνόσει μὲν γὰρ καὶ τῷ σώματι τὰ μὲν ἐμφανέσι τὰ δὲ καὶ ἀρρή-
τοις ἀρροστήμασιν, ἐνόσει δὲ καὶ τῇ ψυχῇ πικροῖς τισὶ φαντά-

6 ο ἦγεν, ἔχων] εἶχεν*

14 2 3 ὅτι τῶν Χάτιων αἱ γυναῖκες καὶ τῶν Ἀλαμαννῶν οὐ μὴν ὅσαι γε καὶ ἐάλωσαν δουλοπρεπὲς τι ὑπέμειναν, ἀλλὰ πυθομένου τοῦ — V p. 749

3 1 " V p. 750

15 2 1 μὲν om*

σμοι, καὶ πολλάκις γε καὶ ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τε τοῦ πατρὸς ὑπὸ
 τε τοῦ ἀδελφοῦ ξιφηριῶν ἐδόκει. καὶ διὰ ταῦτα ἐψυχαγωγῆσε ³
 μὲν, ὅπως τινὰ ἄκεσιν αὐτῶν λάβῃ, ἄλλας τέ τινας καὶ τὴν τοῦ
 πατρὸς τοῦ τε Κοιμώδου ψυχὴν, εἶπε δ' οὐδεὶς οὐδὲν αὐτῷ πλὴν
 τοῦ Κοιμώδου. "τῷ γὰρ Σεβήρῳ καὶ ὁ Γέτας, ὡς φασί, καὶ ἄκλι-
 τος ἐφέσπετο. οὐ μὴν οὐδ' ἐκεῖνος ἐξέφηνεν ὠφελῆσαι αὐτόν, ἀλλὰ
 καὶ πᾶν τοῦναντίον, ὥστε καὶ προσεκοβῆσαι." ἔφη γὰρ ταῦτα, ⁴
 "στεῖχε δίχης ἄσπον, "θεοῦ δίχης αἰτοῦσι Σεβήρῳ," εἰθ' ἔτερόν
 τι, καὶ ἐπὶ τελευτῆς "ἐν χρυφίοισι τόποισιν ἔχων δυσάλθεα νοῦσον."
 "ἐπὶ μὲν δὴ τοῦτοις δημοσιενθεῖσι πολλοὶ ἐπηρεάσθησαν. ἐκεῖν^{a.C.}
 δὲ οὐδεὶς οὐδὲ τῶν θεῶν οὐδὲν οὔτε ἐς τὴν τοῦ σώματος οὔτε ἐς ²¹⁵
 τὴν τῆς ψυχῆς ἴασιν φέρον, καίτοι πάντας τοὺς ἐπιφανεστάτους
 θεραπεύσαντι, ἔχρησεν. ἀφ' οὗπερ ἐναργέστατα διεδείχθη ὅτι μήτε ⁵
 τοῖς ἀναθήμασι μήτε ταῖς θυσίαις ἀλλὰ τοῖς βουλήμασι καὶ ταῖς
 πράξεσιν αὐτοῦ προσεῖχον. οὔτε γὰρ ὁ Ἀπόλλων ὁ Γράννος οὐθ'
 ὁ Ἀσκληπιὸς οὐθ' ὁ Σάραπις καίπερ πολλὰ μὲν ἱκετεύσαντι αὐτῷ
 πολλὰ δὲ καὶ προσκατερίσαντι ὠφέλησεν. ἐπεμψε γὰρ αὐτοῖς καὶ ⁶
 ἀποδημῶν καὶ εὐχὰς καὶ θυσίας καὶ ἀναθήματα, καὶ πολλοὶ καθ'
 ἐκάστην οἱ τοιοῦτό τι φέροντες διέθεον. ἦλθε δὲ καὶ αὐτὸς ὡς καὶ
 τῇ παρουσίᾳ τι ἰσχύων, καὶ ἔπραξε πάνθ' ὅσα οἱ θρησκέοντες
 ποιοῦσαν, ἔνυχε δ' οὐδενὸς τῶν ἐς ὑγίειαν τεινόντων.

"ὅτι λέγων εὐσεβέστατος πάντων ἀνθρώπων εἶναι περιττότητι ¹⁶
 μισοφονίας ἐχρήσατο," τῶν ἀειπαρθένων τέσσαρας ἀποκτείνας, ὧν
 μίαν αὐτὸς, ὅτε γε καὶ ἐδύνατο, ἡσχέγκει. ὕστερον γὰρ ἐξησθῆναι
 αὐτῷ πᾶσα ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ἰσχὺς. ἀφ' οὗπερ καὶ ἕτερόν τινα ²
 τρόπον αἰσχρορρηγεῖν ἐλέγετο, "καὶ ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἕτεροι τῶν ὁμοιο-
 τρόπων, οἳ οὐχ ὅτι ὁμολόγουν τοιοῦτό τι ποιεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπὲρ
 τῆς σωτηρίας δὴ τῆς ἐκείνου πράττειν ταῦτα ἔφασκον." ἡ δὲ δὴ
 κόρη αὕτη, περὶ ἧς λέγω, Κλωδία Λαῖτα ὠνομάζετο. ἥτις καὶ ³
 μέγα βοῶσα "οἶδεν αὐτὸς Ἀντωνῖνος ὅτι παρθένος εἰμί," οἶδεν αὐ-
 τὸς ὅτι καθαρεύω"" ζῶσα κατωρύγη. "καὶ συνεκοινώνησαν αὐτῇ
 καὶ ἕτεροι τρεῖς τῆς καταδίκης, ὧν αἱ μὲν δύο, Ἀύρηλία τε Σεβήρα
 καὶ Πομπωνία Ρουφίνα, ὁμοίως ἀπέθανον, Κανοντία δὲ Κορησεν-
 τίνα ἐαντήν ἀνωθεν ἀπὸ τῆς οἰκίας ἔρριπεν.

ὅτι καὶ περὶ τῶν μοιχευόντων τὸ αὐτὸ ποιεῖ μοιχιώτατος ⁴
 γὰρ ἀνδρῶν, ἐς ὅσον γε καὶ ἡδυνήθη, γενόμενος τοὺς ἄλλους τοι-
 αῦτην αἰτίαν ἔχοντας καὶ ἡχθαίρε καὶ ἐφόνευσεν παρὰ τὰ νενομισμένα.

3 3 τὸ ὠφελῆσον? *
 om* δυσπαλθέα? *

16 1 3 μίαν βίε ὅσα γε X

4 2 βαῖνε V

3 4 μὲν om* *

θεοὶ ἦν σ'?

6 3 οἶ] ὅτι

3 ἐν

καὶ πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἀχθόμενος τιμῶν τινὰς αὐτῶν ἀποθανόντας ἐπλάττετο. V p. 754.

5 "ὅτι νεανίσκος τις ἱππεὺς νόμισμα τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἐς πορνεῖον ἐσήμεναι, ἐνέδειξαν· ἐφ' ᾧ δὴ τότε μὲν ὥς καὶ θανατωθῆσόμενος ἐδέσθη, ὕστερον δὲ τελευτῆσαι φθάσαντος αὐτοῦ ἀπελύθη. V p. 753.

6 "ὅτι Ἀντωνῖνος Κορινθίαν μέλλων ἀναιρεῖν, ὥς δῆθεν τιμῶν ἐξέλευσεν αὐτὴν ἐλέσθαι θάνατον ὃν βούλεται ἀποθανεῖν. ἡ δὲ κλαύσασα πολλά, καὶ μνησθεῖσα τοῦ πατρὸς Μάρκου καὶ τοῦ πάππου Ἀντωνίνου καὶ τοῦ ἀδελφοῦ Κομμόδου, τέλος ἐπήγαγε ταῦτα "ὦ δυστυχὲς ψυχίδιον ἐν πορνῇ σώματι καθαιρούμενον, ἐξελθε, ἐλευθερώσῃ. δειξὼν αὐτοῖς ὅτι Μάρκου θυγάτηρ εἴ, καὶ μὴ ἐθέλωσιν." καὶ ἀποθεμένη πάντα τὸν κόσμον ὃν περιεβέβλητο, καὶ εὐθετήσασα ἑαυτήν, τὰς γλέβας ἀπέτεμε καὶ ἀπέθανεν. M p. 230.

7 "ὅτι ἐς τὴν Θράκην ἀφίκετο ὁ Ἀντωνῖνος μηδὲν ἔτι τῆς Δακίας φροντίδας, καὶ τὸν Ἑλλήσποντον οὐκ ἀκινδύνως διαβαλὼν τὸν τε Ἀχιλλέα καὶ ἐναγίσμασι καὶ περιδρομαῖς ἐνοπλίσις καὶ ἑαυτοῦ καὶ τῶν στρατιωτῶν ἐτίμησε, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐκείνοις τε, ὥς καὶ μέγα τι κατορθώκοσι καὶ τὸ ἴλιον ὥς ἀληθῶς αὐτὸ τὸ ἀρχαῖον ἡρωκόσι, χρήματα ἔδωκε, καὶ αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα χαλκοῦν ἔστησεν. V p. 754.

17 ἐδίκαζε μὲν οὖν ἡ τι ἡ οὐδέν, τὸ δὲ δὴ πλεῖστον τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῇ φιλοπραγμοσύνῃ ἐσχόλαζεν. πάντα γὰρ δὴ οἱ πανταχόθεν καὶ τὰ βραχύτατα ἀνηγγέλλετο· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς στρατιώτας τοὺς ὠτακουστοῦντάς τε καὶ διοπτεύοντάς αὐτὰ προσέταξεν ὑπὸ 2 μηδενὸς πλην ἑφ' ἑαυτοῦ κολάζεσθαι. καὶ ἐγένετο κατὰ τοῦτο οὐδὲν χρηστόν, ἀλλ' ἐτυράννησαν ἡμῶν καὶ ἐκεῖνοι. καὶ ὁ γε μάλιστα καὶ ἀσχημονέστατον καὶ ἀναξιώτατον καὶ τῆς γεροντίας καὶ τοῦ δήμου Ῥωμαίων ἐγένετο, καὶ εὐνοῦχος ἡμῶν, τὸ γένος Ἰβηρ, τὸ δὲ ὄνομα Σεμπρόνιος Ροῦφος, τὸν δὲ δὴ τρόπον φαρμακεὺς καὶ γόης, ἐφ' ᾧ δὴ καὶ ὑπὸ Σεσήρου ἐς νῆσον κατεκλείετο, κατεκράτησεν.

3 καὶ ὁ μὲν ἐμελλέειν δίκην ἐπὶ τούτῳ δώσειν ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἐνδείξαντες τινὰς· ἐκεῖνος δὲ ἐπήγγελλε μὲν ὥς καὶ μετὰ τὴν ζωὴν αὐτίκα δικάσων ἢ καὶ ἄλλο τι δημόσιον πράξων, παρέτεινε δὲ ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ τὴν μεσημβρίαν καὶ πολλάκις καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας, μηδ' ἐς τὰ πρόθυρα ἐσδεχόμενος ἄλλ'. ἔξω πον ἐστῶτας· ὡς γὰρ 4 ποτε ἔδοξεν αὐτῷ μηκέτι μηδ' ἀσπάζεσθαι ἡμᾶς ὥς πλήθει. ἐν δὲ τούτῳ τὰ τε ἄλλα φιλοπραγμῶναι ὥσπερ εἶπον, καὶ ἄρματα ἡλαννε θηρία τε ἔσφαζε καὶ ἐμονομάχει καὶ ἔπιε καὶ ἐκραυπάλα, καὶ τοῖς στρατιώταις τοῖς τὴν ἔνδον αὐτοῦ φρουρὰν ἔχουσι καὶ κρατῆρας

5 1 αὐτοῦ προτέρων ἐς?*

2 ἐδείξαν

17 1 2 πολυπραγμο-

σύνη? cf. l. 78 15

4 2 ἐπολυπραγμώνει?*

3 ἔσφαζε*

πρὸς τῇ ἄλλῃ τροφῇ ἐκεράννυε καὶ κύλικας παρόντων καὶ ἡμῶν καὶ δορῶντων διέπεμπε, καὶ μετὰ τοῦτο ἔστιν ὅτε καὶ ἐδίκαζεν.

ταῦτά τε ἐν τῇ Νικομηδείᾳ χειμάσας ἔπραξε, καὶ τὴν φάλαγγα 18 τὴν Μακεδονικὴν ἐξήσκησε, μηχανήματά τε δύο μέγιστα πρὸς τε τὸν Ἀρμενικὸν καὶ πρὸς τὸν Παρθικὸν πόλεμον κατεσκεύασεν, ἵνα διαλύσας αὐτὰ ἐπὶ πλοίων ἐς τὴν Συρίαν ἀποκομίσῃ. τὰ δὲ ἄλλα ἐμιαφόνει καὶ παρηγόμει καὶ τὰ χρήματα κατανήλισκεν. οὐδ' ἐπεί- 2 θετό οὔτε περὶ τούτων οὔτε περὶ τῶν ἄλλων τῇ μητρὶ πολλὰ καὶ χρηστὰ παραινούσῃ, καίτοι καὶ τὴν τῶν βιβλίων τῶν τε ἐπιστολῶν ἐκατέρων, πλὴν τῶν πάνυ ἀναγκαίων, διοίκησιν αὐτῇ ἐπιτρέψας, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐν ταῖς πρὸς τὴν βουλὴν ἐπιστολαῖς ὁμοίως τῷ τε ἰδίῳ καὶ τῷ τῶν στρατευμάτων, ὅτι σώζεται, μετ' ἐπαίνων πολλῶν ἐγγράφων. τί γὰρ δεῖ λέγειν ὅτι καὶ ἡσπάζετο δημοσίᾳ 3 πάντας τοὺς πρώτους καθάπερ καὶ ἐκεῖνος; ἀλλ' ἡ μὲν καὶ μετὰ τούτων ἔτι μᾶλλον ἐφιλοσόφει, ὃ δὲ ἔλεγε μὲν μηδενὸς ἔξω τῶν ἀναγκαίων προσδεῖσθαι, καὶ ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐσεμνύνετο ὥς ὅτι εὐ- τελεστάτῃ τῇ διαίτῃ χρῆσθαι δυνάμενος, ἣν δὲ οὐδὲν οὐκ ἐπύκειον, οὐ θαλάττιον, οὐκ ἀέριον, ὃ μὴ οὐ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ αὐτῷ παρίχομεν. "καὶ ἂν αὐτῶν ἐλάχιστα μὲν τοῖς φίλοις τοῖς συνοῦσιν 4 οἱ ἀνήλυσκεν (οὐδὲ γὰρ συσσιτεῖν ἔθ' ἡμῶν ἤθελεν), τὰ δὲ δὴ πλείω μετὰ τῶν ἐξελευθέρων ἔδαπάνᾳ." τοῖς δὲ μάγοις καὶ γόησιν οὕτως ἔχειεν ὥς καὶ Ἀπολλώνιον τὸν Καππαδόκην τὸν ἐπὶ τοῦ Δομυτια- νοῦ ἀνθίσαντα ἐπαινεῖν καὶ τιμᾶν, ὅστις καὶ γόης καὶ μάγος ἀκρι- βῆς ἐγένετο, καὶ ἡρώων αὐτῷ κατασκευάσαι.

ἐκστρατεύσαντι δὲ αὐτῷ κατὰ τῶν Πάρθων πρόφασις τοῦ 19 πολέμου ἦν ὅτι Βολόγαισος τὸν τε Τηριδάτην καὶ Ἀντίοχόν τινα μετ' αὐτοῦ ἔξαιτήσαντι αὐτῷ οὐκ ἔξέδωκεν. ὃ δὲ Ἀντίοχος ὁ αὐτό- μολος Κίλιξ μὲν ἦν καὶ φιλοσοφεῖν κυνηδὼν τὰ πρῶτα ἐπλάττετο, καὶ πλεῖστά γε ἐκ τούτου τοὺς στρατιώτας ἐν τῷ πολέμῳ ὠφέλησεν· ἀπαλγοῦντας γὰρ αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ πολλοῦ ῥήγους περὶρῶννεν, ἔς 2 τε τὴν χιόνα ῥίπτων ἑαυτὸν καὶ ἐν αὐτῇ καλινδούμενος, ὅθεν περ καὶ χρημάτων καὶ τιμῶν καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Σεήρου καὶ παρὰ τοῦ Ἀντωνίνου ἔτυχεν· ἐπαρθεῖς δὲ ἐπὶ τούτοις τῷ Τηριδάτῃ συν- ἐξητάσθη, καὶ μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Πάρθον ἡγετομόλησεν. πρὶν δὲ 3 ἀπᾶραι ἀπὸ Νικομηδείας, ἀγῶνα μονομαχίας ἐν αὐτῇ ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ γενεθλίοις ἐποίησεν· οὐδὲ γὰρ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ τῶν φό- ρων ἀπέιχετο. ἐνθα λέγεται, ἡττηθέντος τινὸς καὶ ἰκετεύοντος αὐτὸν ὅπως σωθῇ, τὸν Ἀντωνῖνον εἰπεῖν "ἀπελθε καὶ τοῦ ἀντιπάλου δεῖ- 4 θητι· ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔξεστί σου φείσασθαι." καὶ οὕτως ὁ ἄθλιος, 216

τάχ' ἂν ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ σωθεῖς εἰ μὴ τοῦτο εἴρητο, διεφθάρη· οὐ γὰρ ἐτόλμησεν αὐτὸν ἀφεῖναι, ἵνα μὴ καὶ φιλανθρωπότερος τοῦ αὐτοκράτορος εἶναι δοῖται.

- 20 καὶ μέντοι τοιαῦτα ποιῶν, καὶ ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ τρυφῶν ὥστε καὶ τὸ γένειον πάντῃ φιλλεσθαι, αὐτὸς τε ὠδύρετο ὡς ἐν μεγάλοις δὴ τισι καὶ πόνοις καὶ κινδύνοις ὢν, καὶ τῇ γερουσίᾳ ἐπειμία, τὰ τε ἄλλα ῥαστιωρέειν σφᾶς λέγων καὶ μήτε συνιέναι προθύμως
2 μήτε κατ' ἄνδρα τὴν γνώμην δίδοναι. καὶ τέλος ἔγραψεν ὅτι οἶδα μὲν ὅτι οὐκ ἀρέσκει τὰ ἐμὰ ὑμῖν· διὰ τοῦτο μέντοι καὶ ὅπλα καὶ στρατιώτας ἔχω, ἵνα μηδὲν τῶν λογοποιουμένων ἐπιστρέψωμαι.

Ἔτι ὁ Ἀντωνῖνος ἑαυτὸν διέβαλε, γράσκων ὅτι τῶν Κελτῶν τὴν θρασύτητα καὶ τὴν ἀπληστίαν τὴν τε ἀπιστίαν, ἀνάλωτον οὖσαν βίαν, ἀπατήσας εἰλήφει. V p. 754.

- 3 Ἔτι ὁ αὐτὸς τὸν μὲν Λουσκήνιον τὸν Φαβρίκιον ἐπῆγει ὅτι μὴ ἠθέλησε τὸν Πύρρον διὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ δολοφονῆσαι, μεγαλοφρονεῖτο δὲ ἐπὶ τοὺς Ῥανδύλους καὶ τοὺς Μαρχομίανους φίλους ὄντας ἀλλήλοις συγκακρονέειν, καὶ ὅτι καὶ τὸν τῶν Κονάδων βα-
4 σίλει Γαῖοβόμμερον κατηγορηθέντα ἀπεκτόνει. καὶ ὅτι τῶν συνόντων τις καὶ συγκατηγορουμένων αὐτῷ προσηγγέσται, ἐπέτρεψε τοῖς βαρ-
βάροις τὸν νεκρὸν αὐτοῦ κατατρῶσαι, ἵν' ὥς καὶ καταδικασμένος ἐσφάγῃ, ἀλλὰ μὴ ἐκουσίως, ὅπερ εὐδοξον παρ' αὐτοῖς ἐνομίζετο, τετελεσθῆναι νομισθεῖν. ih.

Ἔτι Καϊκίλιον Αἰμιλιανὸν τῆς Βαιτικῆς ἄρξαντα ὡς καὶ τῷ Ἡρακλεῖ τῷ ἐν τοῖς Γαδείροις χρησάμενον ἀπέκτεινεν. ih.

- 21 τοῦ δὲ Πάρθου φοβηθέντος καὶ τὸν Τηριδάτην καὶ τὸν Ἀντιόχον ἐκδόντος, ἀφῆκε τὴν στρατείαν ἐν τῷ παραντίνα. ἐς δὲ τοὺς Ἀρμενίους στείλας τὸν Θεόκριτον μετὰ στρατιᾶς ἰσχυρῶς ἔπταισε
2 παρ' αὐτῶν ἡττηθεῖς. ἦν δὲ ὁ Θεόκριτος ἐκ δούλων γεγονὼς καὶ τῇ ὀρχήστρᾳ ἐμπαιδοτριβηθεῖς, ἐς τοσαύτην μέντοι ἤλασε δυνα-
στείαν παρ' Ἀντωνίνῳ ὡς μηδὲν εἶναι ἄμωφον πρὸς αὐτὸν τοὺς ἐπάρ-
χους. τὰ δ' ἴσα αὐτῷ καὶ Ἐπάγαθος, καισάρεις καὶ αὐτὸς ὢν,
3 καὶ ἐδύνατο καὶ παρηγνόμεναι. ὁ γοῦν Θεόκριτος (διεφοῖτα γὰρ ἄνω καὶ κάτω τῆς τῶν ἐπιτηδείων καὶ παρασκευῆς καὶ καπηλείας ἔτε-
κεν) συγχρόως διὰ τε ταῦτα καὶ ἄλλως ἀπέκτεινεν· μεθ' ὧν καὶ

20 1 4 καὶ om* 2 3 μὴ M p. 231 3 1 μὲν om* λούκιον
21 2 1 ὅτι Θεόκριτος ὁ καισάρεις, δι' οὗ ὀρχεῖσθαι ὁ Ἀντωνῖνος μεμά-
θηκε, καὶ παιδικὰ τοῦ Σαωτέρου ἐγεγόνει καὶ κατὰ [μετὰ?] τοῦτο καὶ ἐς
τὸ τῶν Ῥωμαίων θέατρον ἐσῆλθε. ἐπεὶ δὲ κακῶς ἐν αὐτῷ ἐγέρετο, ἐκ μὲν
τῆς Ῥώμης ἐξέπεσεν, ἐς δὲ τὸ Λούγδουνον ἐλθὼν ἐκείνους αἰε καὶ ἀγροί-
κωτέρους ἔτερε, καὶ ἐκ δούλων καὶ ἐξ ὀρχηστοῦ καὶ στρατιώτης καὶ ἐπαρ-
χος ἐγένετο. V p. 757 3 1 δ' οὐκ?

Τιτιανὸς Φιλάβιος ἐφορεύθη. ἐπιτροπεύων γὰρ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ⁴ προσέπειταί τι αὐτῷ, κακῆντος ἀνακηδήσας ἐκ τοῦ βάρθρου τὸ ξίφος ἐσπίατο· ἐφ' ᾧ ὁ Τιτιανὸς “καὶ τοῦτο” εἶπεν “ὡς δοχρηστὴς ἐποίησας.” ὅθεν ἐκεῖνος ὑπερωμανακίσας ἀποσφαγῆναι αὐτὸν ἐκέλευσεν.

ὁ δὲ Ἀντωνῖνος, καίτοι τὸν Ἀλέξανδρον ὑπερωμανῶν φάσκων, 22 τοὺς ἐκείνου πολίτας μικροῦ δεῖν πάντας ἄρδην ἀπώλεσεν. ἀκούων γὰρ ὅτι διαβάλλοιτο καὶ σκώπτοιο παρ' αὐτῶν ἐπὶ τε τοῖς ἄλλοις καὶ οὐχ ἡμιστά ἐπὶ τῇ ἀδελφοκτονίᾳ, ὥρμησεν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ἐπικυρπτόμενος τὴν δογὴν καὶ ποθεῖν αὐτοὺς προσποιούμενος. ἐπεὶ 2 δὲ ἐς τὸ προάστειον ἦλθε, τοὺς μὲν πρώτους αὐτῶν μεθ' ἱερῶν τινῶν ἀπορητῶν ἐλθόντας δεξιωσάμενος ὡς καὶ συνεστίους ποιῆσαι ἀπέκτεινε, μετὰ δὲ τοῦτο πάντα τὸν στρατὸν ἐξοπλίσας ἐς τὴν πόλιν ἐνέβαλε, πᾶσι μὲν τοῖς τῇδε ἀνθρώποις προπαρωγαγείας οἴκοι μένειν, πύσας δὲ τὰς ὁδοὺς καὶ προσέτι καὶ τὰ τέγη προκατασχών. καὶ ἵνα τὰς κατὰ μέρος συμφορὰς τὰς τότε κατασχούσας τὴν 3 ἀθλίαν πόλιν παρῷ, τοσοῦτους κατέσφαξεν ὥστε μηδ' εἰπεῖν περὶ τοῦ πλήθους αὐτῶν τοιμῆσαι, ἀλλὰ καὶ τῇ βουλῇ γράψαι ὅτι οὐδὲν διαφέρει πόσοι σφῶν ἢ τίνες ἐτελεύτησαν· πάντες γὰρ τοῦτο παθεῖν ἄξιοι ἦσαν. τῶν δὲ χρημάτων τὰ μὲν διηρημάσθη τὰ δὲ διεφθάρη. συναπώλοντο δ' οὖν αὐτοῖς καὶ τῶν ξένων πολλοί, καὶ 23 συγχροί γε τῶν μετὰ τοῦ Ἀντωνίνου ἐλθόντων ἀγνοία συνδιεφθάρησαν· τῆς τε γὰρ πόλεως μεγάλης οὕσης, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν πάσῃ ἡμα αὐτῇ καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν φονεομένων, οὐδένα, οὐδ' εἰ πᾶν τις ἐβούλετο, διακρῖναι ἐδύνατο, ἀλλὰ καὶ ἐθνησxon ὡς που ἔτυχον, καὶ τὰ σώματά σφῶν αὐτίκα ἐς τάφρους βαθείας ἐνεβάλλετο, ὅπως ἀφανὲς ἦ τοῖς λοιποῖς τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς. ταῦτα μὲν οἱ ἐπιχώριοι ἔπαθον, οἱ δὲ δὴ ξένοι πάντες ἐξηλάθησαν 2 πλην τῶν ἐμπόρων, καὶ δῆλον ὅτι καὶ τὰ ἐκείνων πάντα διηρημάσθη· καὶ γὰρ καὶ ἱερὰ τινα ἐσπλήθη. καὶ τούτων τὰ μὲν πλείω αὐτὸς ὁ Ἀντωνῖνος παρὼν καὶ δορῶν ἐποίει, τὰ δὲ καὶ ἐκ τοῦ σεραπείου προσέταττε τισίν· ἐν γὰρ τῷ τεμένει διητᾶτο καὶ ταῖς τῶν μαιφονιστῶν αὐτῶν νύξιν καὶ ἡμέραις. καὶ τί τοῦτο εἶπον, ὅποτε καὶ τὸ 3 ξίφος δι' οὗ τὸν ἀδελφὸν ἀπεκτόνει, ἀναθεῖναι τῷ θεῷ ἐτόλμησεν; ἐκ δὲ τούτου τὰς τε θείας καὶ τὰ συσσίτια τῶν Ἀλεξανδρέων καταλίσας τὴν Ἀλεξάνδρειαν διοικισθῆναι τε καὶ φρονήοις διατεχι-

22 1 4 ἐπὶ om* 23 1 2 τοῦ om* 7 ἐνεβάλλοντο*
2 3 ὅτι τοὺς Ἀλεξανδρεῖς ἀποσφάττων ὁ Ἀντωνῖνος, καὶ ἐν τῷ τεμένει δι-
αιτώμενος, ἐπέστειλε τῇ γεροντίᾳ ὅτι ἡγενέσεν ἐν αὐταῖς ἐν αἷς τὰ τε
βροχῆματα ἅμα τῷ θεῷ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἑαυτῷ (ἐν αὐτῷ*) ἔθουν. V
p. 757 3 4 διατεχισθῆναι*

⁴ σθῆναι ἐκέλευσεν, ὅπως μηκέτ' ἀδεῶς παρ' ἀλλήλους φοιτῶεν. τοιαῦτα περὶ τὴν ταλαιπωροῦν Ἀλεξάνδρειαν ἔδραυσεν ὁ Ἀνδρόνιος θῆρ, ὥς τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ περὶ αὐτοῦ χρησιμοῦ τοῦτον ὠνόμασεν, ὃ καὶ χαίρειν ἔφασαν αὐτόν, τῇ τοῦ θηρός κλήσει καλλωπιζόμενον, εἰ καὶ πολλοὺς προφύσει τοῦ χρησιμοῦ ἐφόνευσεν ὥς προενεγχαμένους αὐτόν.

²⁴ "ὅτι ὁ αὐτὸς τοῖς στρατιώταις ἄθλα τῆς στρατείας, τοῖς μὲν ἐν τῷ δορυφορικῷ τεταγμένοις ἐς χιλίας διακοσίας πεντήκοντα, τοῖς δὲ πεντακισχίλις λαμβάνειν, ... V p. 757.

² "ὅτι ὁ σώφρων ἐκεῖνος, ὥς γε καὶ ἔλεγεν, ὁ τῆς τῶν ἄλλων ἀσελγείας ἐπιτιμητής, ἀσχίστον τε ἅμα καὶ δεινοτάτου τολμήματος γενομένου ἔδοξε μὲν ὀργὴν πεποιῆσθαι, τῷ δὲ δὴ μήτ' ἐκέλην κατ' ἀξίαν ἐπελθεῖν καὶ τοῖς νεανίσκοις προσεπιτρέψαι ποιεῖν ἃ μηδεὶς μέχρι τότε τετολμήκει, πολὺ σφισιν ἐλυμήνατο μιμησαμένοις τὰ τῶν ἐταιρῶν γυναικῶν καὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν γελοιοποιῶν. ib.

³ "ὅτι ἐπὶ τῇ Θέᾳ τῇ Κουλήνῃ ἐπηγορία πολλὴ οὐχ ὅτι τοῖς ποιοῦσιν ἐκεῖ τι τῶν εἰωθότων ἀλλὰ καὶ τοῖς ὁρῶσιν ἐγγίγντο. ib.

ΟΗ μετὰ δὲ ταῦτα ἐς τοὺς Πάρθους στρατεύσας πρόφασιν ὅτι οὐκ ἠθέλησεν αὐτῷ ὁ Ἀρτάβαρος τὴν θυγατέρα μνηστευσάμενῳ συνοικίσαι (καὶ γὰρ εἰ ἠπίστατο ὅτι λόγῳ μὲν ἐκέλην γῆμαι, ἔργῳ δὲ τὴν τῶν Πάρθων βασιλείαν παρασπάσασθαι ἐπεθύμει), πολλὰ μὲν τῆς χώρας τῆς περὶ τὴν Μηδίαν, ἅτε καὶ ἑξαπιναιῶς ἐμπεσὼν ἐς αὐτήν, ἐκάκωσε, πολλὰ δὲ καὶ τέλχη ἐπόρθησε, τὰ τε Ἀρβηλα παρεστήσατο, καὶ τὰ μνημεῖα τὰ βασιλικά τῶν Πάρθων ἀνορύξας τὰ ³ ὅσα ἔρριπεν· οἱ γὰρ Πάρθοι οὐδ' ἐς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον. οὐκ οὐκ οὐδ' ἔσχον τι ἐξαίρετον περὶ τῶν τότε πραχθέντων συγγράφαι, πλὴν ὅτι δύο στρατιῶται ἀσκὸν οἶνον ἀρπάσαντες προσῆλθον αὐτῷ, ἰδιούμενος ὅλον ἐκάτερος τὸ λάφρον, καὶ κλευσθέντες ὑπ' αὐτοῦ νείμασθαι τὸν οἶνον τὰ τε ξίφη ἐσπάσαντο καὶ τὸν ἀσκὸν διέτεμον ⁴ ὥς καὶ ἔξ ἡμισείας αὐτὸν μετὰ τοῦ οἶνον ληψόμενοι. οὕτω γὰρ καὶ τὸν αὐτοκράτορά σφιν ἠδοῦντο ὥστ' αὐτῷ καὶ περὶ τῶν τοιούτων ἐνοχλεῖν, καὶ φρονήσει ἐχρῶντο ὥς καὶ τὸν ἀσκὸν καὶ τὸν οἶνον ἀπολέσαι. οἱ μὲν οὖν βάρβαροι ἐς τὰ ὄρη καὶ ὑπὲρ τὸν Τί-

¹ ³ ὅτι εἰς Πέργαμον ὁ Ἀντωνῖνος παραγενόμενος καὶ τινῶν ἀμφισβητούντων ἔδοξεν ἐκ τίνος μαντείου ἔπος τοιοῦτον περιφέρειν, "Τηλεφίης γαίης ἐπιβήσεται Ἀνδρόνιος θῆρ," καὶ ὅτι μὲν θῆρ ἐπεκλήθη, ἔχαιρε καὶ ἐσεμνύνετο καὶ πολλοὺς πᾶν ἀθρόως ἀνείλεν. ὁ δὲ τὸ ἔπος ποιήσας ἐγέλα, καὶ ἔλεγεν ὅτι αὐτὸς τὸ ἔπος ἐποίησεν, ἐνδεικνύμενος ὅτι παρὰ πεπρωμένην οὐκ ἔν τις ἀποθάνοι, ἀλλ' ἔστιν ἀληθὲς τὸ δημῶδες ὅτι φεύσται καὶ ἀπατεῶνες οὐδ' ἂν ἀληθὲς εἰπωσί ποτε πιστεύονται. M p. 230 ²⁴ 1 1 μὲν μὴ ἐν;* ³ ...] προῦθηγεν;* ² 3 μὴ *